

*„Isten szól: Legyen világosság! És lett Mária. Krisztus eljött és
Mária Krisztus kegyelmével teljes.
És Mária fölvetetett az égi ragyogásba, ott él az Isten fenségében.
S amikor Máriát így magasztaljuk és szemléljük, kövessük is
Máriát, úgy, mint kicsinyek.
S hogy követhessük, kérjük is őt, fogja meg a kezünket és irányítsa
minden léptünket,
irányítsa e földi élet útján, hogy világosság legyen.
Minden tettünk magán viselje Isten arcának szépségét, a szeretetet,
a jóságot,
hogy vezesse lépteinket azon az úton, amelyen az ő Szent Fiát
követjük, Krisztust,
hogy Krisztus hajnali kegyelme szüntelenül ragyogjon bennünk,
lelkünkben és életünkben,
és vezessen bennünket az ő közbenjáró imája föl az Égbe, hogy ott
lehessünk abban a dicsőségben,
ahol ő tündököl Isten fényességében mindörökre.”*

Szeplőtelen Fogantatás ünnepe

Ter 3,9-15. 20
Ef 1,3-6. 11-12
Lk 1,26-38

Isten azt mondotta: Legyen világosság! - És lett Mária.

Mária teremtésének, a Szeplőtelen Fogantatásnak ünnepe van.

S ezen az ünnepen Máriát, mint az Isten teremtésének ragyogó csillagát szemléljük.

Az ember Isten ragyogásának, az Ő képének a mása.

És ezt a képmást, Isten ragyogásának tisztaságát egyedül Móriában

nem homályosítja el semmi árnyék, semmi, ami idegen Istentől,

a Világosságtól, a Ragyogástól, a Szent Fénytől, semmi, ami bűn.

Mária valóban Isten teremtésének tündöklő csillaga.

Amikor így szemléljük Máriát teremtésének ünnepén, gondoljunk arra,

Isten nekünk is azt mondotta, a mi teremtésünkön is így szólt: Legyen világosság!

Bennünket is fénynek alkotott meg.

Azért teremtett minden embert, hogy az Ő arcának szépségét viselje magán,

hogy magán viselje a Szeretet ragyogását.

Legyünk mi is, minden erőnkkel, minden törekvésünkkel azon,

hogy ne homályosítsa el Isten fényének tündöklését a mi életünkben,

a mi tetteinkben semmi homály, semmi árnyék, semmi bűn.

De egy lépcsőfokkal tovább is mehetünk ezen az ünnepen.

Mária nem csupán Isten teremtésének tökéletes csillaga, Mária a megváltásunknak is hajnala.

Hiszen ő Szent Fiának, Krisztusnak hajnali ragyogását,

azt a Fényt, amely alkonyt nem lát sohasem, Krisztus kegyelmét teljességében birtokolja.

Így köszönti Máriát az angyal: Kegyelemmel teljes. Krisztusnak minden kegyelme tündöklök Mórián.

És ennek a kegyelemnek szépsége felülmúlja az első eget és első földet.

Új ég ez és új föld, új ragyogás.

Isten többet adott ma önmagából, mint amit emberi szív elgondolni képes lehet.

Többet tett Krisztusban, mint ami történt a teremtésükön.

És ennek, Krisztus új teremtésének hajnalcsillaga Mária. Kegyelemmel teljes ő.

S ha így látjuk Máriát, ismét gondoljunk önmagunk megváltására is.

Mert reánk is sugárzik, szüntelen árad, mint bővizű folyam, a Trónból áradó forrás vize,

Isten kegyelme. Isten kegyelmében ragyogva élni, élni megváltott életet.

Ezért jött el Krisztus hozzánk, aki azt mondotta: Azt akarom, hogy életük legyen és bőségben legyen.

A bőséges élet a kegyelem élete.

És a kegyelem ott van szüntelenül szívünk ajtajánál, hogy bebocsátást nyerjen életünkbe,

hogy átjárja tetteinket, gondolatainkat és érzéseinket,

hogy tündöklő fényel töltsön el bennünket mennyei ragyogással.

És menjünk tovább még egy lépcsőfokkal fölfele,

és nézzük Máriát odafönt a magasságban, az Isten örökkévalóságban.

És íme, Mária az egek királynéja, akit az a Korona ékesít, aki maga az ő Szent Fia,

akit az a Trón emel magasba, aki maga az Örök, Szent Isten.

A megdicsőült Mária Isten szentségében, Isten örökkévaló, végtelen tündöklésében ragyogó fény.

S amikor így szemléljük Máriát, akkor újra tekintsünk önmagunkra, mert bennünket is ugyanoda hív Isten megváltó akarata.

Azt akarja, mi mindannyian örökre egy legyünk Ővele.

Azt akarja, ott álljunk a Trón előtt a Kristálytengeren, hogy az Ő színében, az Ő örök fényében,

a Szeretnek halhatatlan és végtelen szent életében éljünk, éljünk mindörökre, ott, ahol él Mária.

Íme, a mai ünnep Mária teremtésének ünnepe ezeket a gondolatokat ébreszti bennünk.

Isten szól: Legyen világosság! És lett Mária. Krisztus eljött és Mária Krisztus kegyelmével teljes.

És Mária fölvetetett az égi ragyogásba, ott él az Isten fenségében.

S amikor Máriát így magasztaljuk és szemléljük, kövessük is Máriát, úgy, mint kicsinyek.

S hogy követhessük, kérjük is őt, fogja meg a kezünket és irányítsa minden léptünket, irányítsa e földi élet útján, hogy világosság legyen.

Minden tettünk magán viselje Isten arcának szépségét, a szeretetet, a jóságot, hogy vezesse lépteinket azon az úton, amelyen az ő Szent Fiát követjük, Krisztust, hogy Krisztus hajnali kegyelme szüntelenül ragyogjon bennünk, lelkünkben és életünkben, és vezessen bennünket az ő közbenjáró imája föl az Égbe, hogy ott lehessünk abban a dicsőségben,

ahol ő tündököl Isten fényességében mindörökre.

Ámen.

2021. december 8.

Takács Gyula plébános atya